

**3** Cena numeru  
centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincji.

## PRENUMERATA:

Miesięcznie w Krakowie (już dostawa do domu) K 1.50  
na prowincji z przesyłką pocztową „... „ 1.60  
Prenumerata za granicą: mkr. 1.50, frk. 2.—, rb. 1.—

Pojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich agencjach piśmienniczych na wszystkich dworcach kolei.

# NOWINY

DIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

## OGŁOSZENIA

za wiersz petit 16 hal., za każdy następny raz po 12 hal.;  
robne ogłoszenia po 4 hal. od wiersza (minimum 50 hal.);  
Nadawanie za wiersz petitowy 50 hal. Spół na każdej  
stronie po K 6.—, podział K 4.—, Złoty K 30.— na tydzień.

Inzeraty prowadzi w swoim zarządzie p. M. HUCZCZYK.

Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna 2

otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem.

Na Lwów Skład i Ekspedycja:

Agencja Sokołowskiego, Pasaż Hausmana 2

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ulica Wiślna 1.2

Telefon 840.

Ekspedycja „Nowin”: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY

LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmują Redakcja (Telefon Nr. 340) od godziny 9 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Wiślna 2.

Rękopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej.

Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincji.

## Jak rząd zamierza poprawić byt urzędników.

Z Wiednia donoszą, że rząd, nie mogąc dłużej zamykać uchu na skargi urzędników, podurządników i służby państwowej, zamierza parlamentowi przedłożyć projekt poprawy bytu funkcyjaryjacy państwowych. Płaca urzędników jednak, jak słychać, nie ma być podwyższona, lecz poprawa bytu nastąpi najprawdopodobniej w drodze podwyższenia dodatku aktywalnego.

Poprawa bytu dotyczyć będzie podurządników, i służby państwowej i przynajmniej trzech najniższych rang urzędników. „N. Freie Presse” twierdzi, że można uważać za pewnik, iż podwyższenie poborów urzędników najwyżej sięch kategorii, nie jest zamierzane. Zdaniem „N. Freie Presse” jest wogóle nieprawdopodobne, aby chciano zmienić schemat pensyjny, lecz poprawa bytu urzędników nastąpić ma w drodze podwyższenia dodatku aktywalnego.

Funkcyjaryusze państwowi nie pobierają w Austrii dodatku kwaterowego, lecz otrzymują dodatek aktywalny, który poza Wiedniem podzielony jest na cztery klasy. Inaczej rzecz ma się w oficerach, którzy otrzymują dodatek kwaterowy według taryfy czynszowej podzielony na dziesięć stopni (bez Wiednia i Badapesztu) Ta taryfa (Militärnietar) mieszkaniowa co dziesięć lat podlega rewizji. Jest tedy możliwem, że teraz także dodatek aktywalny urzędników w podobny sposób zostanie unormowany i stopniowany.

Podobno podwyżka zamierzona jest w wysokości 30%.

Koszta podwyżki poborów będą znaczne i przekracza koszt regulacji poborów w r. 1907.

Według „Zeit” równocześnie uregulowane będą płace robotników i służby kolejowej, a to w drodze rozporządzenia.

W jaki sposób rząd zamierza uzyskać pokrycie zwiększonych wydatków (które wyniosą podobno 16—30 milionów kor. rocznie) nie wiadomo jeszcze. W tym względzie rząd pragnie najprzód porozumieć się z poszczególnymi stronnictwami Izby posłów, aby dowiedzieć się, czy i jaki nowy podatek, służący na pokrycie nowych wydatków, miałby największe szanse w parlamencie.

Z powyższych doniesień dzienników wnioskować można, że rząd do tej chwili jeszcze nie poznał określonego planu, lecz że poszczególnie ministerstwa dopiero pracują nad obmyśleniem takiej skromnej poprawy bytu funkcyjaryjacy państwowych, która by jak najmniej skarb państwa obciążała. Koszta podwyżki mają być uzyskane na drodze obciążenia ludności nowym podatkiem. — Rząd przeto jedną ręką chce dać drobną podwyżkę swoim funkcyjaryuszom, drugą ręką jednak sięga do kieszeni ludności i projektuje nowy podatek.

Wobec bliskiego terminu otwarcia Izby posłów, projekty rządowe w najbliższych dniach muszą się skryształizować i będą przynajmniej w zarysach wiadome sferom politycznym. Czy urzędnicy zadowolą się projektowaną skromną poprawą ich bytu, a zarazem czy parlament zgodzi się na nowy podatek, najbliższa przyszłość okaże, której wszyscy wycofują z napięciem.

## Reforma miejskiej ordynacji wyborczej w Krakowie.

Sprawa miejskiej reformy wyborczej, traktowana dotychczas ponownie w klubach, komitetach i komisjach radzieckich, stała się obecnie przedmiotem dyskusji publicznej w poważnych kręgach obywatelskich, które zrozumiało, iż nie należy czekać na to, aby dzieło reformy nie zostało wypieczone, lecz czyniło zadość interesom miasta i dońcowi czasu.

Wiedząc już kupcy, agrupowani w „Stowarzyszeniu kupców i młodszych handlowców”, wieje już rękodzielniczy w nowym „Klubie rękodzielniczym” odbyli narady i dali wyraz swym życzeniom.

Również urzędnicy, którzy stanowią tak poważną część inteligencji i wśród których tak wiele dążeń wypracowanych na polu gospodarstwa miejskiego przysięgły mu, postanowili wypowiedzieć się w sprawie reformy wyborczej na swoim wielkim wiecu drożdżanym, albowiem kwestya politycznej zmiany ordynacji municypalnej łączy się ściśle z kwestyą ekonomiczną drożyzny. — Rozbudzone są również masy robotników...

Niewątpliwie pod wpływem zgodnej przeważającej opinii inteligencji kupców i rękodzielniczych w radzieckiej komisya statutowa nie zechce zgodzić się na żadne połowiczne załatwienia sprawy reformy. Pierwotny „kompromisowy” projekt klubów demokratycznych i mieszczańskiego miał być odrzucony jako dziwłaz, sprzeczny z interesami Wielkiego Krakowa i z ideą demokracji. Komisya statutowa, zgodnie z życzeniami ogółu mieszkańców, oświadczyć się winna bezwarunkowo za zniesieniem prestarzających kurji, za ściśnięciem zespoleń miasta z gminami podmiejskimi, za znacznym rozszerzeniem prawa wyborczego i za przyznaniem warstwom pracującym, dotychczas upodległym w tej mierze — i za dzielnicowym systemem wyborów.

Większość komisyj (jak i świadczą wnioski p. Federowicza, Kosobuckiego, Porębskiego, ka. Caputy) uznaje w zasadzie słuszność tych postulatów. Mamy nadzieję, że w obec napora opinii publicznej prace komisji pójdą, teraz szybkim tempem.

## Żądania kolejarzy.

Dlaczego kierownik min. kolejowego dr Röll nie przyjął delegacji narodowych kolejarzy?

Kolejarze wyszli z 1-go października. — Wiedza kolejarzy.

Fakt powyższy, który tak bardzo wzburzył „kolejce narodowych związków kolejowych”, domagając się uczestnictwa posłów w deputacji. Dr Röll chce rzekomo potraktować tylko bezpośrednio z kolejarzami... Był to jednak tylko pretekst. Chodziło o co innego. Narodowi kolejarze żądali, aby dr Röll uznał ich jako przedstawieli organizacji kolejowych, wyznaczone jako delegatów związków, a na to dr Röll nie zgodził się, bo, zdaniem jego, sprzeciwia się charakterowi służbowym tych funkcyjaryuszów. Delegaci jednak obstawali przy swoim poglądzie — i o to rozbiła się audyencyja.

Delegaci koalicyi oddali dnia 29 b. m. po pośpiechu naradę, na której uchwalono powołać do życia Komitet agrykultury i jednomyślnych narodowych organizacji kolejowych. Komitet ten ma za zadanie potraktować z ministerstwem w sprawie przedłożonych już w drodze pisemnej postulatów, oprócz tego oczekiwać do dnia 1-go października

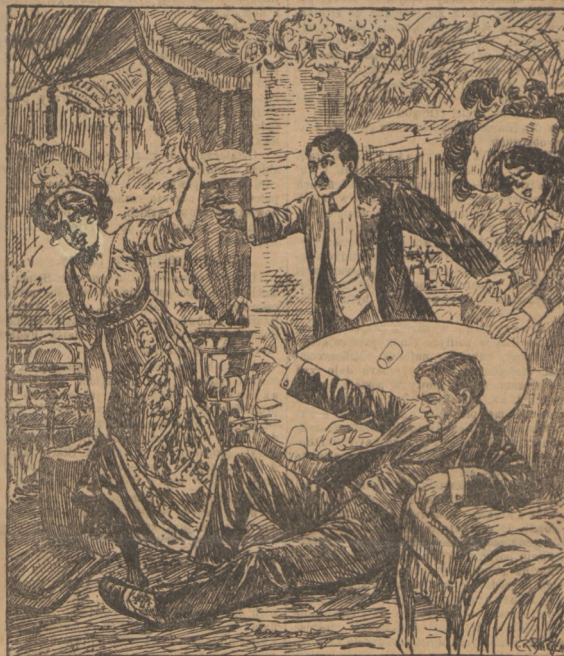
b. r. na odpowiedź ministerstwa w sprawie kwesty i dodatk drożdżanego.

Od tej odpowiedzi zależał będzie hasło, jakie kolejarze przelieć z dniem 1-go października b. r. z akolizowanym organizacjom narodowym kolejarzy. Do tego czasu odebrać się na całym obszarze Austrii demonstracyjna wieść kolejarz; w Galicyi planowane są one na 26 b. m. we Lwowie, 28 b. m. w Stanisławowie, 30 b. m. w Krakowie. Na wiecach tych zapadną jednobrzmiące rezolucje, przewidujące stanowisko kolejarstwa w razie braku, lub nieprzychylnych odpowiedzi ministerstwa w powyższym wymienionym terminie.

Wiedząc, odwołując się do bytności ministra węgierskiej ochrony krajowej i kierownika ministerstwa kolejowego, polegając na zwyciężających płatkach z przedpokoju ministerialnego i nie należy przywiązywać do nich wagi. Na bierny opór wojaka nie pomoże; skutecznie ono wkręczyłoby mogło w razie ewentualnego strejku, o którym jednakże w danych warunkach niema mowy.

Domy kolejarzkie w Podgórzu.

Na podstawie śledzących informacji z miarodajnego źródła, donoszą nam od kolejarz „Samopomocy”, że kwestya domów kolejowych w Podgórzu



Zbórnia w paryskim kłęborecie. (Patrz artykuł).

zostanie niebawem po długich staraniach pomyślnie rozwiązana ku wielkiemu zadowoleniu personala.

Sprawa znajduje się obecnie w tem stadium, że przedstawiciel budywu nastąpi przed wszystkimi izbami, a ostatecznie zależeć będzie, przedstawiciele politycy o naciąganie nowego ministra kolei. Komisyja nastąpi w etapie bardzo krótkiego czasu i wedle wszelkich cech prawdopodobieństwa ministrem kolei zostanie ponownie Polak, co nie wątpliwie byłoby wielką korzyścią dla krajowego kolejarstwa i personala.

Znaczne przypieszenie budywu domów kolej. w Podgórzu świadcząca należy w głównym Hall Dworki Główni, który planując całą minister kolei, sprawa tym się interesował i wprowadził ją na widelce tory — dalej Rady Dworu Zbrojowni i humilistrowi miasta p. Maryawskiemu, który nie aważając na trudność i przeszkady czynione ze strony szarych i zapalczywych sił politycznych — doprowadzając wpływem i interwencją w ministerstwie kolej. do jej ostatecznego skutecznego wyniku.

Niepoddająca się szerszemu prawnemu analizie takta „Samopomocy”, która w tym kierunku prowadziła intensywnie ciłowała od 1906 roku.

## Urzędniczy kolejni a drożyzna.

Zgromadzenie krakowskich urzędników kolejowych. Z inicjatywy koła miejscowego „Związku urzędników kolei państwowych w Galicyi” odbyło się w niedzielę wieczorem w lokalu Klubu pocztowego nadzwyczajne zebranie krakowskich urzędników kolejowych. Na zebraniu przybyli z wyjątkiem posłów Zieleniewski i Daszyński.

Zebrańie wczorajsze zgali starszy rewident p. Bromowicz, którego też powołano na przewodniczącego. Sekretarzem p. Stecki. Nadieru siumniem opracowany referat o roli i postulatach kolejarzy wygłosił adjunkt p. Derechowski.

Postuluje to, znane dostatecznie z wieńskich uchwał delegatów, obliczone są na dalszą metę, dorazem atoli żądaniem kolejarzy, niejako ultimatum, postawionem rządowi jest ostateczne żądanie przyznania kolejarzom z dnem 1 października dodatku drożdżanego w wysokości 90 proc. pensji, w przeciwnym razie kolejarze przejdą do biernego oporu.

Nad referatem wywiązała się ożerna dyskusya, będąca wiernym odzwierciedleniem rozgoryczenia, panującego wśród urzędników kolejowych, którzy, jak cały przebieg zgromadzenia wykazał, gotowi są solidarnie się stuzba wycofanie się najoszczędniejszych środków, celem przeprowadzenia swych słusznych żądań.

Dyskusya miała przebieg następujący: Inspektor Herachtal wykazał na podstawie cyfr, że w ciągu ostatnich 90 lat podwyżka kwaterowego urzędników wynosi zaledwo 28 koron rocznie.

Starszy inspektor dr Starzewski, przytłaczany oklaskami, zabiera głos, aby wykład kilka kropki złożyć nad tą koleją, jaka wszystkich trapi, nad kwestyą drożdżaną. — Najważniejszą przyczyną drożyzny są olbrzymie wydatki wojakowe. Nami rządzi kilkuset karyerowiczów-biurokratów wieńskich, którzy leżnie z pseudogratyjszami, wywołują drożyznę, względnie nie robią, aby położyć tamę wzrastającemu wciąż cenom środków przywozowych. Nasza Rada miejska, w której mowa zresztą sam zasiada, zajmując się drożyzną w wąskich ramach. Obliczono nam gminną mierną, masarną, ogólną, rozpraszającą grunów polowatych, lecz my się zastanawiamy i nasze wnuki się zastanawiają, a także z obojętności prezydenta dra Leo nie doczeka się urzędywistnienia. My, urzędnicy kolejowi — ciągnąc dalej mowę — powinniśmy raz już wreszcie zarwać z systemem prozenia i biagania (oklaski), urzędnicy nie mogą żyć fraszami o „godności stanu” i honorarii.

Magazyn Nowości i Konfekcyi Damskiej  
LEONA GRABOWSKIEGO  
— w Krakowie — poleca Płaszcz, Kostyumi, spódnice,  
pl. Maryacki 9. Tel. 1590. bluzki i halki po nader przystępnych cenach.



Legenda o „des Kaisers Rock” jest już prze-  
starzała i nie zapełni ona pustych żołądków go-  
dnych urzędników. Myż naszą pracę powinniśmy  
być wynagradzani tak, jak każdy robotnik, gdyż  
mimo błyszczych mundurów nie jesteśmy nicsem  
innym, jak tylko robotnikami, pracującymi głową  
na utrzymaniu. Służba kolejarzów jest w o wiele  
lepiej położeniu, jak my, gdyż są lepiej zorga-  
nizowani, mogą strajkować kiedy im się podoba,  
a nam urzędnikom w tej chwili grozi hon-  
wem i ich ministrem Hazaem! My  
powinniśmy wejść w jak najblizszy kontakt  
z robotnikami, bez względu na przekonania poli-  
tyczne i bez względu na różnicę obywateli pa-  
rtyjnych, powinniśmy stworzyć silną, wspólną or-  
ganizację, bo wtedy tylko będziemy mogli u-  
rządzić własne postulaty. Mimo, że złoty kol-  
nierż znowiś ma mundur, nie jestem zasadni-  
czym przeciwnikiem strajku lub bier-  
nego oporu (Barzliwie oklaski). Lecz strajku  
lub biernego oporu się bać, bo pociągów nie ma  
żadnych, a interesy handlowe i przemysłowe i  
fatalnie odbija się na społeczeństwie, które wie-  
dząc co strajk kolejarzy oznacza, niesympatycznie  
odnosi się do strajku. Strajk jest bronią obywat-  
czą, gdyż zwraca się przeciw rządowi i spo-  
łeczeństwu — dlatego należy wszystkie środki po-  
kójce wycofać, zanim się przejdzie do strajku.  
W końcu wywoda mowa do łączenia się z wszy-  
stkimi kolegami, bez względu na różnicę prze-  
konań politycznych, gdyż akcja powinna obejmować  
pracowników kolejowych wszystkich kategorii. —  
Pracownicy — zakończył Dr Starzewski swoje wy-  
wody — a to co nam daje za naszą pracę, nie  
wystarcza nam na życie! (Długotrwałe oklaski).

Mowa Dr Starzewskiego wywarła głębokie wra-  
żenie na obecnych.  
Rzecznicz. Tabaczynski, reprezentant  
„Samopomocy”, jednoczący podurzędników i słu-  
żbę, brał udział w żelazotrudniowych wieńskich  
obradach koalicyi kolejarskiej, jadąc, że w swoich  
szeregach 65 000 kolejarzy. Mimo to minister ko-  
lei Dr Böll nie chciał przyjąć deputacji na po-  
schabian. Apeluje do łączności i solidarności.

P. Haluch, prezes organizacyi urzędowej po-  
cztowych, przyrzeka imieniem swojej organizacyi  
najwydatniejsze poparcie i solidarność z koleja-  
rzymi, walczącymi o poprawę swego bytu. (Okla-  
ski).

Posel Daszyński wykazuje przyczyny dro-  
żyzny, które leżą w polityce rządu, popierającej  
kartele: żelazny, cukrowy, naftowy. Milionerom-  
magnatom, właścicielom rafinerii, ceka daje rząd  
corocznie present 30-milionowy w postaci premii  
wywózowych z ty, surruty, a na poprawę bytu  
urzędników nie ma pieniędzy. Nafta była o nas  
do niedawna tania, dzięki istnieniu nieskarłowa-  
nych rafinerii w Limanowie (francuska) i w Dzie-  
dziach (amerykańska). Rząd tak szantażował te  
rafinerie, że chcąc się od sykan tych chronić,  
musieli przystąpić do kartelu i cena nafty w tej  
chwili podokazywała o kilkanaście halery na litrze.  
Mowca wita z zadowoleniem fakt, że urzędnicy  
doszli do przeświadczenia, iż tylko w ła-  
czności z podurzędnikami i robotnikami urze-  
czywiłnia swoje postulaty. W końcu mowca nader-  
żałował na gospodarkę gminną. Mowę p. Da-  
szyńskiego nagrodzono brawliwymi oklaskami.

Posel Zieleniewski, żywo oklaskiwany,  
prawał krótko. — Wyżnikowanie i omawianie  
przyczyn ogólnej drożyzny (ostatycznie jeszcze  
nawet nie zbadanych) nie prowadzi do celu.  
— Mowca wykazuje, że Austria nie jest krajem  
przeważnie rolniczym. Na czele ministerstwa ro-  
lnictwa stali przez czas dłuższy wielcy panowie,  
magnaci, nie mający najmniejszego pojęcia o ist-  
niejących stosunkach. Mowca przestrzegł kole-  
jarzy przed użyciem ostentacyjnego środka, jakim  
jest bierny opór lub strajk, gdyż ogół społeczeń-  
stwa nie darzy drożyzny kolejowych sympatją. —  
Kolo polskie, mimo, iż w swej większości jest

agrarzowskie, niewątpliwie poprze słuszne ża-  
dania kolejarzy.

Po przemowach pp. Stęcka i Tabaczynskiego  
jednogłośnie uchwalono następujące rezolu-  
cje:

1) Przyjmując się do wiadomości wszystkie  
uchwalone rezolucje zjazdu delegatów „Ligi sło-  
wińskich kolejarzy”, Reichsbundu i Eisenbahn-  
beamtenvereinu, jako swoją, uznaje się kompeten-  
cję delegatów z tem nadmienieniem, że wszę-  
dzie przez zjazd ten obrane ewentualne  
środki samoobrony łącznie z całym

personalem należy solidarnie przepro-  
wadzić.

2) Odnosnie do lokalnych stosunków, krakow-  
skie zgromadzenie wyraża zdziwienie dla Rady  
miejskiej, która, rozpalająca, nie była w stanie  
podyktować sensu pannyjacji drużynie.

3) Polca się centralnemu zarządowi Związku,  
aby dążył do przeprowadzenia zapoczątkowanej  
akcji wspólnego postępowania koalicyi Związków  
kolejarzy, z centralnym Związkiem urzędników pa-  
ństwowych i prywatnych.

Zgromadzenie zakończyło się po godzinie 10  
wieczorem.

## Sejmowa reforma wyborcza.

Pierwsze dni bieżącego tygodnia ważne będą  
dla dalszego układu stosunków galicyjskich. —  
W tych dniach obradowali bowiem we Lwowie  
naspród w niedzielę kluby lewicy, prawicy i ko-  
mitet ukraiński, następnie obradowali przysyła  
klubów sejmowych, a wreszcie w poniedziałek roz-  
poczyna się po południu obrady komisyi dla refor-  
my wyborczej, które potrwać przez dni trzy. Zda-  
je się, że we wszystkich stroniachach zaznacza  
się dążność zakończenia narazie sprawy reformy,  
tamtęjczy cały bieg życia sejmowego. — Niestety  
z kompromisowego projektu klubów nikt nie jest  
i nie będzie zadowolony — a zwłaszcza ciągłe  
oflary poniesie, jak się zdaje, demokracja.

Jako fakt, świadczący o osposobieniu bądź co  
bądź pojednawczym, podnieść należy, że nie przy-  
szło do rozłamu ani wśród prawicy (gdzie zanosi-  
ło się na utworzenie osobnej grupy podolskiej  
z drem Starzyńskim na czele), ani wśród lewicy  
(gdzie zanosiło się na wystąpienie narodowych de-  
mokratów).

Ostateczne porozumienie między klubami poli-  
skimi w sprawie reformy wyborczej da się w ob-  
ecną fazie zapewne już łatwo osiągnąć. Ale sko-  
pułem, który zagroza rozbiciem reformy, jest sta-  
nowisko klubów ruskich, które podtrzymują swe  
postulaty, niemożliwe do przyjęcia dla polskiej  
większości.

### Posiedzenie lewicy.

Lewica obradowała w gmachu Sejmu w nie-  
działę rano i po południu. Zjawili się następujący  
członkowie: Leo, Bandrowski, Adam, Tertit, Sala,  
Skarbek, Lowenstein, Cinchowski, Michalowski,  
Schetzl, Rotowski, Daleba, Maiss, Federwicz,  
Maryewski, Merunowicz.

Obradom przewodniczył prezydent Leo. Dysku-  
towano szeroko nad projektem dra Starzy-  
ńskiego. Oświadczono się jednomyślnie przeciw  
projektowanemu „wiadom wyborczym”. Zgodzone  
się (w myśl obowiązującego kompromisu z listopa-  
da 1910 r.) na ilość mandatów z poszczególnych  
kuryi, proponowaną przez prof. Starzyńskiego. —  
A więc kurya powieszczą 10, z zapewnieniem  
mniejściści, w tem 7 Polaków, 3 Rusinów.

Miasta mają otrzymać 36 mandatów, w tych  
2 ruskie. Kurya wiejska wybierać ma 80 posłów;  
zgodzono się prztem na trójmandatowość, a  
z dyskusyi wywnioskować można, że też na  
pluralność. — Sprostać prztem należy, że nie  
istwierdzono w tekście projektu, jakoby prof. Sta-  
rzyński dawał po 2 głosy wszystkim zamieszkałym  
na obszarze dworskim, gdyż ustanowienie dla  
nich cenzus podatkowy. Zgodzono się na 5 man-  
datów z 12b handlowych, na 2 mandaty z 12b re-  
zultynicznych, a 44 wiejskie własności. Ostatnio  
znanio jednak projekt prof. Starzyńskiego za  
jego projekt osobisty, a nie za projekt  
Prawicy narodowej i stwierdzono, że nie odpo-  
wieda kompromisowi. Stanowczo zastrzeżono się  
związczą przeciwko laskiem reformy wyborczej  
ze zmianą konstytucyi Sejmu.

Dr Adam wniósł imieniem narodowej demo-  
kracyi o zwolnienie Sejmu w sprawie drożyzny. —  
Odrzucono jednak ten wniosek niemożliwy do wy-

konania wobec bliskiego terminu zebrania się Izby  
posłów.

### Obrady prawicy.

Prawica obradowała po południu w Tow. Krakow-  
towem. Zebranie było bardzo liczne i postano-  
wiono po rzeczojczy dyskusyi trwać nadalmiennie  
przy kumpromisowej rezolucyi wszystkich przy-  
sdyw polskich, powziętej w listopadzie 1910.

W dyskusyi kilku konserwatywnych posłów  
potępiano ostro opowięcy kilku posłów podolskich  
przeciwko namiestnikowi.

### Posiedzenie komisyi.

Z inicjatywy Prawicy narodowej odbędzie się  
dzis w poniedziałek o godzinie 9 rano posiedzenie  
prezesów klubów polskich, w którym weźmie udział  
także prezes Koła polskiego Biliński. Potem  
zabierze się komisyi.

Nie rozpoczęto jednak merytorycznych obrad,  
bo jej członkowie udadzą się o godzinie 11 na  
pogrzeb byłego namiestnika k. p. Filipa Zaleskie-  
go. Właściwie obrady rozpoczyna się po południu  
i trwać będzie przez 3 dni.

Zdaje się, że tylko ludowcy i Rusini wystąpią  
z gwałtowniejszą opowięczą przeciw projektowi Sta-  
rzyńskiego.

## Na tropie świętokradców z Jasnej Góry?

Sensacyjna wieść, która jednak wymaga  
sprawdzenia: przyniósł wczoraj Dziennik  
Łódzki, donosząc z Piotrkowa.

„Prawdopodobnie akta sprawy Macocha będą  
wycofane z Izby sądowej, a to z tego powodu, że  
nieposiadziwana osobista rewizya dokonana  
n Starcewskiego, wykryła, że korespondował  
on potajemnie z uczestnikami okradania obrazu  
Matki Boskiej Częstochowskiej. Znalezione prze-  
nim, zaszyte w ubraniu listy są wysoce kompromi-  
tujące i naprowadzają na ślad świę-  
tokradców z Jasnej Góry. Spodziewane są  
nowe sensacyjne odkrycia. Szczegóły trymane  
sa na razie w tajemnicy ze względu na nieutrud-  
nianie śledztwa, które już trwa od dni kilku”.  
(Wiadomość powyższa zakrawa bardzo na sensacyj-  
ną plotkę. Przyp. red.).

## Włochy w Trypolis.

Midzy Francją a Niemcami przyjdzie w naj-  
bliższych dniach do zupełnego porozumienia w spr-  
wie Marokka, które odtąd należeć będzie do  
„sfery interesów francuskich” czyli faktycznie zo-  
stanie nową kolonią francuską, w której jednak  
i Niemcy będą mogli dobre robić interesy.

Wobec sukcesu Francji w Marokko przyszedł  
Włochom spytat na Trypolis.

Według „wiadomości z Rzymu Włochy gotują  
się do obadzenia Trypolisu i zarządziły pogotowie  
okrętów wojennych oraz zamówiły szereg okrętów  
handlowych i linii lewatyjskiej. Włochy oczywiście  
zapewniają, że chcą szanować prawa tureckie  
w Trypolis i nie pragną niczego tylko strzedz intere-  
sów poddanych włoskich w tym kraju — ale

który czytam jak w księdze otwartej w twem  
sercu, że śmierć twojego brata, wywołała w duszy  
twojej nieustającą żalobę. I unię zapomniał już o  
zmarłym, jak dzuse po latach tyln już się przy-  
najmniej uspokoił? lecz ty, Najjaśniejszy Panie,  
o! po królówku nosisz swe cierpienie. Twierdzą,  
iż nawet na łonie uciech, nawet w pośrodku nikt  
myśl twa zwraca się ku przeklętemu miastu Toor-  
nunt! Twierdzą, iż w nocnej ciszy cień twoja bra-  
ta nychyla się nad twem łóżem, i że wówczas izy  
twe płyn! O! jesteś dobrym bratem, Najjaśniejszy  
Panie! Nie możesz zapomnieć! I nigdy, przyn-  
gnoż nie zapomnieli!

Henryk I! podniósł na zarodziejskie szklane  
wejrzenie. Zdawało się ono błagać o zmiłowanie.  
Król, doprowadzony do ostateczności, z umysłem  
osobliwym jakąś strasliwą mocą, może byłby po-  
czął sam się oskarżać.

— Dla Boga, Henryku! — szepnęła Katarzy-  
na. — Odwagi! Głzy inaczej, własne twe serce  
każ świadek stanie przeciw tobie i z Luwrn cię  
wypędzi...

(Ciąg dalszy nastąpi).

faktycznie zeności się na okupacyi Tripolisu przez  
Włochy.

W Trypolisie panuje wielki niepokój. Ludność  
w Trypolis przygotowała bojkot towarów włoskich,  
oraz grozi ona buntem, gdyby notabie trypolitań-  
scy nie przywieźli z Konstantynopola gwarancji,  
że kadra pretensya obcych będzie odparta bronią.  
Bogata ludność wyjeżdża z Trypolis bojąc  
się wojny. Wczoraj, jak donosi telegram, wyda-  
wało na Malcie 53 rodzin z Trypolis.

## Z kraju.

Z sali sądowej.

**Kupiec lasowy i jego współnicy.**  
Dalszy ciąg rozprawy przed sądem przysię-  
głych u Wadowicach.

Z Wadowie płasz nam:  
Antydymem na rozprawie Schönberg i towarzy-  
szy swazawie Lczne, w tem 90%, współwynawców o-  
skarżonych.

Przesłuchiwany dalej w drodze dnia Jakob Schön-  
berg odpowiada na wszelkie czynione mu zarzuty: „Te  
nieprawda — ja nie winien, to tamten był cy-  
gan. Pan Prokuratorowi wszystko jako nie podobna,  
co ja robił. Z listu mego do tego szlachcisa Stoll-  
gowskiego, którym dałem 100 koron, bo mi obiecał  
wyrodek karcowy, zoli p. prokurator jakiego gesseft,  
jakąs cenę, a to był zwykły list do tego cygana na  
plasnny, aby mi 100 koron oddał”. Chaim Adram  
Schönberg, 37-letni adakt z Oświęcimia, syn gło-  
wnego oskarżonego, na którego imię ojciec przed 5  
laty las za 14 000 koron w Zalesiu kupił, zapytany,  
czemu teraz inaczej sensuje jak w śledztwie, odpo-  
wieda: „Ja wtenczas śledziłem i arazale śledzłem  
bos głowy, bo głowa była zawracana na wszystkie  
strony”. Samuel Rosenblum z Rozdolia ad Bo-  
dnula, teściu powyższego. Ponieważ sesnania Rosenblu-  
ma dotyczące danego posagu 5000 koron Chaimowi  
Schönbergowi są sprzeczne z znaniami powiatowych,  
zapytano go prawn. p. wlepers. Ciera: „Gdy sesna-  
nia jego są prawdziwe?” Na to Rosenblum: „Zebym  
talem był na Boskim sądzie prawdziwym, jakim tu  
jestem prawdziwym”. Ale przy konfrontacyi z powy-  
szymi skondowanymi rzeczami. Mowa, ja się pomylam,  
może on się pomylam, nie pamiętam”.

Nastąpiło z kolei przesłuchanie świadków.  
Jak w kaledokopie przesnawia się różnorodna  
typy galicyjskich żydów. Wnlesnani oni są w tę  
sprawę, jako faktory, pośrednicy, lub wspólnicy  
zakupionych lasów w Gromniku, Rajbnecie, Czadcu,  
Ryccie, Wielopolu, Bukowcu, Tymbaruku, Zalesiu.  
1 świadek Dr Maurycy Goldberg, adwokat  
z Oświęcimia, charakteryzując oskarżonych, jako spry-  
tnych żydów, ale głupich. Ma on do nich pretensję  
kilkaście koron, ale do postępowania karnego się nie  
przylacza.

2 świadek Wilhelmina Schönberg w Jaworcu  
podpisywała weksle z meciem Marksem, współpalmic  
Jakuba Schönberga, gdy ja fantawano, zapłaciła  
7000 koron i te pretensje do nasz sągaję.

3 świadek Markus Wachsmann z Chranowa  
przedłożył świadectwo lekarzkie, że chore.

4 świadek Elzig Koszycki, ad 26 lat w poli-  
ckim, galicyjskim mieście Oświęcimiu przebywający,  
nie umie po polsku ani słowa! Mimo przed-  
stawień prawda, dra Czernego sesnaje po niemiecku.  
Pożyczył pieniądze Jakobowi Schönbergowi, uważał  
go za bogacza.

5 świadek Samuel Anisfeld, proplator z Kal-  
wary ma pretensję do Schönberga 5700 koron i  
4000 koron. Gły prokurator Umocnienie powstania  
też pozyczył wyjąłna Schönbergowi, tenże odpowiada:  
„To wszystko nieprawda. Pan prokurator musiał tak  
myśleć, a ja mówię, że tak nie jest. Prok.” „Prasile  
nieślicie las zamknęty”. Schönberg: „Co to jest  
zamknięty? Jak się zamyka, tak się odmyka a drze-  
wo się sąspraduje, na wszystko jest upośób. Wn mnie  
jeszcze winien”. Prawo: „Jakie pan ma pretensje  
do niego?” Schönberg: „Pan lepij wli, bo pan ma  
akta; ja te pretensje odstępam synowi cenę, a  
adwokat mój powiedział mi, że to nie nie warta.”

6 świadek Markus Schönberg, bratanek oskar-  
żonego zwolniony na sądzie od sesnów.

7 świadek Aron Zuckor z Prasmyśla, współpalmic  
lasów w Zalcucu, obecnie dzierżawca browaru Kłominska  
w Trzcinicy kupił dobra Zalcucu od Oataszewskiego-  
Baraschewskiego wpałnie s Abba Kornem, a cęć lasów  
miał Aron Wli i Jakob Schönberg, ale gdy wi-  
dali, że współnicy blij się przy spotkaniu w lasie,  
mimo że był to wielki interes, na którym pól milio-  
na zarobił mdgi, zadowolnili się kilkudziesięcioma ty-  
siacami zysku i interesu tego wycofali się. Cęć  
swoją sprzedał Abbe Kornowi i Jakobowi Schönber-  
gowi. Zsznaje, że Schönberg ze współpalmicami i bank-  
iem eskontowym żydowskim w Chranowie sprzedał  
drzewa za około 20 000 koron, a dali za lasy to  
15 000 kłr.; całą gotówkę jednak zjedli adwoka-  
ci, proe się i łapowiali. Wszędzie, w całej  
Galicyi, we Lwowie, Prasmyślu, Stanławowie, Wa-  
dowicach, Tarnopolu, Jarosławiu, wszędzie toczyły się  
precesy, a w Wiedniu swazawie się kłoczły. Jakob  
Schönberg prowadził gospodarkę rabunkową —

## CZARODZIEJ

Wielki roman dramatyczny  
wiersz MICHAŁA KRZAKO.

144 — Co sądzić będziecie, Najjaśniejszy Panie i  
ostatecznie o jakich to troskach mówię?... Ty,  
któremu los tak służy...

Głos Nostradamusa stał się ochryply, pochylał  
się nad królem, jak legendowy anioł ciemności.  
I arzące a nieme przenazczenie zapawało w tej  
sali, która nigdy nie słyszała jeszcze tak śmia-  
tych słów, zrównoczeń do króla, nawet z ust księ-  
żąt krwi.

— Czemu byłbyś, gdyby się zaczęli wioś no  
zaprowadzić na tron! Potężna osobistość, za-  
pewne, lecz o potęże ściśle ograniczoną i nawet  
kto wie, w nielase moce... wzbudzący nieufność,  
niepokój... może już dawno niespodzianym cięsem  
dotknęty, jednym słowem zamiast być królem,  
byłbyś jedynie bratem królewskim.

Daj się słyszeć w głębokiej ciszy, jaka tu pa-  
nowała, słaby jęk.

Jedna Katarzyna zanawiała, iż wydał go król...  
— Gdyż przecież panie — ciągnął Nostrada-  
mus głosem szcącym prawie — nie ty byłeś na  
stępcą tronu! Brat twój Franciszek był Delfinem!  
I czy to nie zdumiewające? Silny, wspaniale ro-  
zwinęty, bardziej zdrowy kwitnący niż ty. Naj-  
jaśniejszy Panie, wspaniały obraz pierwszych  
pnych mocy i potęgi Walezyznow, ten brat, które-  
mu natura zda się wiek istnienia przeczynać,  
miał na tron wstąpić... a ciebie panie czekał pod-  
rzedny udział... I cóż się dzieje? Brat twój przy-  
był do Tonnron pełen zdrowia... I oto... zyska  
gorączka... Ach! Najjaśniejszy Panie! ty się na  
los uskarżasz... Przecież stałeś się następcą tro-  
nu, potęm królem... sława, potęga, radość życia,  
uśmiech, miłość niewieści! Byles niczem, stałeś  
się wszystkim! Doprawdy, niewiedzącym jesteś  
względem karkawego losu.

— Nędzniku! — dyssał król siny, ogłupiały  
zgrozga, — czy śmieś rzucić podejrzenie, iż śmierć  
brata mię ucieszyła?

— O! nie! Najjaśniejszy Panie! Daleki jestem  
od tego! Owzem, twierdząc wobec wszystkich, ja,

Żądamy i kupujemy tylko czekoladę z fabryki

Adama PIASECKIEGO w Krakowie

NOWOŚĆ!

Czekolada szkolna T. S. L.

w prześlicznym opakowaniu

z winietą T. S. L.

Jedzmy tylko

czekoladę Piaseckiego

bo łączymy miłe z pożytecznem;

czekolada smakuje doskonale, a To-

warzysz Duszko Ludowej przysparzamy

znaczny dochód, pamiętając, że

Oświata ludu dokona cudu.







